

Τὸ κατ'ἐμέ, δὲν ἤξεύρω ἀλλήτως πῶς νὰ σοῦ παραστήσω τὴν ἐντύπωσιν, ἣν μοῦ ἐπροξέησε τὸ παράδοξον αὐτὸ μουσικὸν ἔργον. Δὲν ὀμιλῶ περὶ τοῦ εἶδους τῆς δραματικῆς μουσικῆς εἰς τὴν ὀποῖαν ἀνήκει, διότι δὲν κατάρθωσα νὰ τὸ κατατάξω. Οὔτε σπουδαῖον μελόδραμα εἶνε, οὔτε εἰς τὴν ἰταλικὴν opera buffa ἀνήκει, οὔτε opera comique γαλλικὴ δύναται νὰ ὀνομασθῆ, οὔτε ὄφρεμπαχιάς εἶνε καθαρὰ. Εἶνε κατὰ τι ἀμφίβιον καὶ hybride, ἑτερόκλιτον καὶ χιμαιροειδές. Εἶνε εἶδος τι μωσαϊκοῦ ἀλλοκότου, εὐάρεστον μὲν ἐν συνόλῳ ὡς ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν χρωμάτων καὶ τῆς συμπλοκῆς τῶν ἀραβουργημάτων του, μὴ ἔχον ὅμως οἰονδήποτε σχέδιον, μῆτε σκοπὸν, μῆτε ἰδέαν, μῆτε ἀναλογίαν, μῆτε φωτοσκίαισιν. Καὶ αὐτὸ τὸ μελωδικὸν του περιχόμενον εἶνε ἀβυστάκη τις, ἡ ἰταλικὴ σαλάτα, κατὰ τὴν σημερινὴν μαγειρικὴν γλῶσσαν, ὅπου, ἀλλαχοῦ μὲν ἀναγνωρίζεις πρόδηλον τὸν Κουρέα τῆς Σεβίλλης καὶ τοὺς Δραγόνους τοῦ Βιλλὰρ καὶ τὴν Κόρην τῆς Ἀγγῶ, ἀλλαχοῦ δὲ ἀπορεῖς πρὸς τὸ γινώριμον τοῦ μέλους καὶ δὲν κατορθώνεις ἐν τούτοις νὰ τὸ ἐνθυμηθῆς. Αἱ πλείσται τῶν μουσικῶν του φράσεων εἶναι ῥάκη γνωστῶν παλαιωτέρων μελωδιῶν, ἐπιδεξιῶς ὅμως συνερράμμενα εἰς τριβώνιον πολυχρωμον, ὅπερ θαμβοὶ τὴν ὄρασιν καὶ τὴν εὐχαριστεῖ ἐφ' ἱκανὰς στιγμάς. Ἡ ἐκτέλεσίς του δὲν ὑπῆρξε κακὴ· πολλοὶ μάλιστα διατείνονται ὅτι ἦτο ἐξαιρετός. Σημειῶσαι ὅμως ὅτι εἰς τοὺς πολλοὺς τούτους κατατάσσονται οἱ οὐχὶ ὀλίγοι θυμασταὶ τῶν ἐφετειῶν μας ὑψιφῶνων, οἱ πωληταὶ τῶν ἀνοδοδεσμῶν, καὶ οἱ πτηνοπῶλαι, νομίζω, ἀκόμη, οἱ προμηθεύοντες τὰς περιστεράς, ὅσαι ῥίπτονται καθ' ἑσπέραν εἰς τὴν σκηνήν, ὡς τρυφεροὶ ἐρμηνεῖς τοῦ ἐνθουσιασμοῦ θεατῶν τινων.

ΣΟΦΙΑ

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωγιοῦ.]

229.

Ἡ εὐεργεσία, ἣν ἔλαβέ τις, ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ στέρηγῃ τὴν ἐκ τοῦ εὐεργετήσαντος ἀδικίαν.

230.

Οὐδὲν εἶναι τοσοῦτον μεταδοτὸν, ὅσον τὸ παράδειγμα. Διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἀκρως ἀγαθὰς καὶ τὰς ἀκρως κακὰς τοῦ ἀνθρώπου πράξεις πάντοτε πράξεις ὅμοιαι διαδέχονται. Μιμούμεθα δὲ τὰς ἀγαθὰς πράξεις ἐκ ζήλου, τὰς δὲ κακὰς ἐκ φυσικῆς κακίας, ἣν ἡ μὲν αἰδῶς κατεῖχε δεσμίαν, τὸ δὲ κακὸν παράδειγμα ἀπηλευθέρωσε.

231.

Μεγάλως μαίνεται ὁ μόνος σωφρονῶν ἐν πόλει μαινομένην.

232.

Οἰονδήποτε καὶ ἂν ἐπινοήσωμεν τῶν θλίψεων

μας πρόφασιν, τὸ συμφέρον καὶ ἡ ματαιότης πολλάκις εἶναι αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν αἰτίαι.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ ἀββάς Διστς εἶνε οὐ μόνον μέγας μουσικός, ἀλλὰ καὶ ἀνὴρ εὐφυέστατος.

Τῷ ἔλεγόν ποτε περὶ τινος κυμβαλιστοῦ, ὅστις ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἔδιδε συναυλίαν πρὸς εὐεργετικὸν σκοπὸν, καθ' ἑκάστην ἐκόλλα προγράμματα καὶ τὸ ὄνομά του διελαλεῖτο πανταχοῦ. Περὶ τοῦ μουσικοῦ τούτου ἠρώτησέ τις τὸν Διστς·

— Δέν με λέγετε, παρακαλῶ, ὁ μουσικός αὐτὸς τί πράγμα εἶνε, ἀξίζει τίποτε;

— Ἐλεήμων ἄνθρωπος εἶνε ὁ κυμβαλιστὴς αὐτός, ἀπεκρίθη ὁ Διστς μειδιῶν. Ἐλεήμων, καὶ περὶ αὐτοῦ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ὅτι «δὲν γινώσκει ἡ δεξιὰ του τί ποιεῖ ἡ ἀριστερὰ του!»

Ὁ ἰνοβαρὴς γέρον ^{*}ἀνέρχεται τὴν λεωφόρον Σταδίου κλονούμενος καὶ προσκόπτων εἰς πᾶν δένδρον.

Οἱ διαβάται γελῶντες σπεύδουσι πρὸς αὐτὸν καὶ τον περικυκλοῦσι.

«Ἀδερφία! ἀναφωνεῖ ὁ γέρον μετὰ φωνῆς χαλαρᾶς καὶ καγχάζων. Ἀδερφία! καλὰ ἔλεγε κείνος, πῶς τὸν λέν, ὁ σοφὸς ποῦ ἔλεγε πῶς ἡ γῆ γυρίζει.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ω! πόσον ἀδυσωπήτως, πόσον ψυχρῶς καὶ ἀσυμπαθῶς πρὸς πᾶν αἴσθημα τῆς καρδίας ἡμῶν, προβαίνει καὶ μᾶς συμπαράσφρει ὁ ῥοῦς τῶν καθ' ἡμέραν ἔργων καὶ χρεῶν. Ἀνάγκη νὰ φάγωμεν πάλιν, νὰ πῖωμεν, νὰ κοιμηθῶμεν, καὶ νὰ ἐξυπνήσωμεν. Ἀνάγκη νὰ πωλήσωμεν πάλιν, ν' ἀγοράσωμεν, νὰ ἐρωτήσωμεν, ν' ἀποκριθῶμεν· νὰ ἐπιδιώξωμεν ἐν ἐνὶ λόγῳ μυρίας ματαίας σκιάς, αἵτινες οὐδόλως πλέον μᾶς ἐνδιαφέρουσιν. Ἡ ψυχρά, ἡ μηχανικὴ ἔξις τοῦ ζῆν μένει καὶ ἀφ' οὗ πᾶσα τῆς ζωῆς τέρψις ἐξέλιπε καὶ ἀπεσβέσθη. (Κα Στόου)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ἢ Τὸ θέρος τοῦ 1879 θὰ μείνῃ ἐξάκουστον ἐν ταῖς μετεωρολογικαῖς χρονικοῖς τῆς Γερμανίας.

Καθ' ἃ ἀναγγέλλουσιν ἐκ Βυρσβούργου οἱ θερισταὶ ἐξέρχονται εἰς τοὺς ἀγρούς βαρὺν ἐνδεδυμένοι μανδύαν ἕνεκα τοῦ δρυμέος ψύχους.

Ἐν δὲ Ῥοφελσάιμ, Σαλιγεννδσάτ, Φογελσβούργῳ οἱ χωρικοὶ ἦναψαν ἐν τῇ γωνίᾳ τοῦ ἀγροῦ των πύρ, ἵνα θερμαίνωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ψύχους ἀποναρκωθέντα μέλη των.

ἢ Εὐκαιρον νομιζόμεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν σιν-όψει τοὺς τρόπους δι' ὧν διάφοροι πόλεις ἀπαλλάσσονται τῶν ἀδεσπότην καὶ πλανωμένων κυνῶν, οἵτινες τὴν ὄραν ταύτην τοῦ ἔτους δύ-